

Nakon što ih nije bilo ravno četiri godine, što je u ovdašnjem modernom višestranačju nezabeleženo, najzad je krenula kampanja. Toliko isčekivanje nas je, naviknute na ranija silna biranja, pored mnogih budalastih stvari, učinilo ovisnim i od samih izbora. Iako se svi tobože zgražavaju od politike, mnogi su pohrlili da podrže neke svoje kandidate...

U epizodi: Da podržimo najbolje

Tračoslava (u hodniku institucije u kojoj se prikupljaju potpisi za prijave kandidata): - Di s', bre, komšo?! A, ja te baš jurila da pridržimo ove naše, jer, ko velim, najbolji su! A imadu i žena na listu...

Šeširdžija (zabrinut): - Ta, neznam, šta da ti o tom divanim! Nije da sam anti-protivan tem ženskom pitanju, al' mi, paori smo danaske u zemlju najglavni, jer brez nas ne bi bilo šta da se ize, a ondak nema ni života. Nevolja je golema jal nema seljačke partije, a prav' da velim neznadem ko nas iskreno podržava. Možda malko ovi domaći...

Grmalj (srknu sadržaj iz minijature flajke): - Hik, gronk, ma, koji, bre, domoroci?! Neće da mogne tija separatizam u ovu državu. Od vojvođanskih ideja će vi otrezni vojvoda, kad razbuca oni belesfetski đilkoši s truli Zapad. Sve te njine gadarije upropaštiše naše čojstvo i čestitost. (Naide mlada i jedra omladinka) A, što ti velim – poglej ovo obukivanje s goli bataci i trbušnjaci!!!

Sponzorojka (s dekoltiranom ultra-kratež haljinom i potpeticama od pola metra): - Zn'či, mis'im, de treba se potpiše za ove što im peva DŽenan. On je taako kuuul, baš smo se bruka zgotivili neko veče na splavu. Zn'či, obećo baja da će me vodi na neku turneju, ako se nažvrljam za tamo neke, koji oće neku departijpadaciju ili tako nešto. Mada ne razumem u čemu je tu uopšte fora, jeee...

Grmalj: - Ma, kak'a departapa... Sve ti to lagarija, sam 'oću da prevaru narod, pa da vi'sh kak' će da zapošljavaju svoji. I još vele kak' će da dovuku neke fabrike od kola. Ma, sve lažu, al' vojvoda će ih sviju da najuri i da nas spasi...

Student (hlaadnokrvno dobaci iz prikrajka): - Kakvo crno spasenje?! I to malo jada bi propalo kad bi nas on zajašio, a ništa bolji nije ni onaj njegov bivši kum, što mu ju zabio nož u leđa! Vreme je da se okrenemo sebi i da podržimo obične, vredne i hrabre ljude, koji će za solidnu platu pošteno raditi za narod, stimulisati proizvođače, smestiti krimose i nasilnike u buvaru... I, najbitnije - priznati grešku kada pogreše, jer i oni su ljudi! To definitivno ne mogu oni koji su hteli da kolju zardalom kašikom...

Grmalj (nervozno): - Ma, neće meni neki balavac da mudrosera o pameti. Valda znam ja da jedino prvi Srbi mogu da reše sve, jer su najjači i nikog se ne boju...

Student: - Mali smo narod, da bi bili najjači, a i nije sramota bojati se jačih. Da bi s velikima izašli na kraj, nisu nam potrebni arogantni, bahati, nadobudni, već domišljati, obazovani, poštteni, jednom rečju - prave diplomate!

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da potpisuju podrške za neku bolju budućnost...

Napisao Jordan Filipović
sreda, 11 april 2012 21:53

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što je “proleće na naša ramena sletelo“, što su “zakrpeljene“ pojedine ulice, domaćinstva priključena na kanalizaciju, odbojkašikuliraju u gornjem delu svojih tabele, dok se fudbalaski “Borac“ obrukao u meču s “Dinamom“, a biće 6. i 7. aprila održan osmi međunarodni festival akustične gitare “Gašini akordi“ u prisustvu brojnih muzičara s raznih strana. Otвориće ih, niko drugi nego poznati šoumen Dejan Cukić, koji bi “da peva još malo, jer je život samo jedan...“.